

Zbrodnia Wołyńska

<https://zbrodniawolynska.pl/zw1/form/r20212186,Zbrodnia-w-m-Ludwikowka-kolonia-w-lipcu-1943-r.html>
12.05.2024, 09:52

Zbrodnia w m. Ludwikówka, kolonia w lipcu 1943 r.

Miejsce śmierci

Województwo

[Wołyńskie](#)

Powiat

[Dubno \[woj. wołyńskie\]](#)

Gmina:

[Młynów \[pow. Dubno\]](#)

Miejsce śmierci / Miejsce zbrodni

[Ludwikówka, kolonia \[pow. Dubno\]](#)

Informacja

podział administracyjny sprzed II wojny światowej (ok. 1938 r.), niezależnie od daty popełnienia zbrodni

Ofiary

NAZWISKO I IMIĘ / ZBRODNIA

Zbrodnia w m. Ludwikówka, kolonia w lipcu 1943 r.

Data śmierci / Data zbrodni

1943-07-13/1943-07-03

Informacje / Okoliczności śmierci

Nocą 13 lipca 1943 r. (lub wg innej relacji 3 lub 5 lipca 1943 r.) duży oddział Selbstschuttpolizei z Dubna złożony z SS, własowców i policji ukraińskiej dokonał pacyfikacji kolonii. Podstawą decyzji były donosy Ukraińców o przechowywaniu przez Polaków Żydów i partyzantów sowieckich. Wcześniej w 1943 r. UPA wielokrotnie bezskutecznie atakowała Ludwikówkę, ze względu na duży oddział samoobrony kierowany przez Jana Paradowskiego. W dniu pacyfikacji upowcy zaimprovizowali walkę z rzekomym oddziałem sowieckim i polską samoobroną, powodując użycie przez Niemców moździerzy i ciężkiej broni maszynowej. Ze względu na położenie kolonii część mieszkańców zdołała zbiec jeszcze przed jej otoczeniem. Pozostała ludność została spędzona na plac w pobliżu 2 dużych stodoł, w których zamknięto wszystkich mężczyzn i chłopców powyżej 14 roku życia. Na rozkaz dowodzącego akcją oficera gestapo, policjanci ukraińscy wrzucili do stodoł granaty i podpalił je. Do mężczyzn, usiłujących się wydostać z płomieni strzelano. Kobiety i dzieci ustawione w kolumnie zmuszone zostały do obserwowania śmierci swych bliskich. Szacuje się, że w pacyfikacji zginęło ok. 172 osoby (z czego z nazwiska udało się ustalić 77 mężczyzn, którzy zginęli w stodołach). Wśród zamordowanych byli także mieszkańcy sąsiednich wsi z gm. Młynów i Malin. Pozostałe kobiety i dzieci do 14 roku życia w liczbie ok. 170, na skutek zmienionego rozkazu Gebietskommissara, zostały ciężarówkami przewiezione do obozu przejściowego w Dubnie, skąd po jakimś czasie zostały wywiezione do obozów koncentracyjnych lub na roboty przymusowe do III Rzeszy.

Liczba ofiar

Narodowość / Przynależność etniczna

polska

Miejsce zamieszkania

Ludwikówka, kolonia

Parafia (wg. zamieszkania)

Młynów

Źródła, dokumenty, fotografie

Źródło

OKLu, S. 1.2000.Zi, t. 5, 14 Protokół przesłuchania świadka Krzysztofa Michalskiego, 8 XII 1992 r., k. 915v.; Protokół przesłuchania świadka Henryka Jarosza , 6 VIII 1998 r., k. 2604; Protokół przesłuchania świadka Edwarda Jarosza , 11 VIII 1998 r., k. 2607-2609; t. 11, List Kazimierza Karasińskiego, k. 2113; t. 56, Sprawozdanie z Wołynia, [1943], k. 11009; t. 75, Protokół przesłuchania świadka Amelii Mamczar, 5 XII 2007 r., k. 14989; t. 95, Relacja Teofila Kozłowskiego, 2 III 1973 r., k. 18875, Relacja Alberta Kozłowskiego, 17 I 1973 r., k. 18894; AIPN, GK 932/8 Relacje Romana Kucharskiego, k. 9; Relacje Józefa Turowskiego, k. 54; Relacja Henryka Jarosza, zbiory prywatne dr. Leona Popka; E. Siemaszko, W. Siemaszko, Ludobójstwo dokonane przez nacjonalistów ukraińskich na ludności polskiej Wołynia 1939-1945, Warszawa 2008, t.1, s. 88

Opisy załączników, linki zewnętrzne

Powiązania

Zobacz również

Kontakt

Informacja

Formularze kontaktowe niedostępne w wersji mobilnej (telefony komórkowe)